

# בין מדינת ישראל ובין הקונפדרציה ההלווטית על ביטחון סוציאלי<sup>1</sup>

נחתמה בירושלים ביום 23 במארס, 1984

כתבי האישור הוחלפו בברן ביום 20 באוגוסט, 1985

האמנה נכנסה לתוקף, בהתאם לסעיף 25, ביום 1 באוקטובר, 1985

ממשלת ישראל והמועצה הפדרלית ההלווטית ברצותן להסדיר למען אזרחיהן את היחסים שבין שתי המדינות בתחום הביטחון הסוציאלי, הסכימו ביניהן לכרות את האמנה דלקמן:

## חלק 1 - הוראות כלליות

### סעיף 1

באמנה זו -

א. "תחום"

לגבי הלווטיה - תחום הקונפדרציה ההלווטית;

לגבי ישראל - תחום מדינת ישראל;

ב. "אזרח"

לגבי הלווטיה: בעל אזרחות הלווטית;

לגבי ישראל: בעל אזרחות ישראלית;

ג. "דינים"

החוקים והתקנות של המדינות המתקשרות הנזכרים בסעיף 2;

ד. "רשות מוסמכת"

לגבי הלווטיה - הרשות הפדרלית לביטוח סוציאלי;

לגבי ישראל - שר העבודה והרווחה;

ה. "מבצע"

המוסד או הרשות שעליהם מוטל ביצועם של הדינים הנזכרים בסעיף 2;

ו. "ביטוח קיצבאות"

לגבי הלווטיה - ביטוח הזקנה והשאירים ההלווטי וכן ביטוח הנכות ההלווטי;

לגבי ישראל - ביטוח הזקנה והשאירים הישראלי וכן ביטוח הנכות הישראלי;

ז. "תקופות ביטוח"

תקופות שלגביהן שולמו דמי ביטוח, תקופות פעילות מפרנסות או תקופות מגורים, וכן תקופות מושוות להן, הנקבעות או מוכרות כתקופות ביטוח בדינים שלפיהם נצברו;

ח. "גימלה בכסף" או "קיצבה"

גימלה בכסף או קיצבה, לרבות כל התוספות, תשלומי ההשלמה וההעלאות.

<sup>1</sup>. פורסם: כ"א 968, כרך 28, עמ' 317, מיום 23.3.1984

## סעיף 2

(1) אמנה זו חלה

א. בהלוויה:

1. על הדינים הפדרליים לביטוח זקנה ושאיירים;

2. על הדינים הפדרליים לביטוח נכות;

ב. בישראל:

1. על הדינים הפדרליים לביטוח זקנה ושאיירים;

2. על הדינים הפדרליים לביטוח נכות;

(2) אמנה זו תחול גם על כל החוקים והתקנות הבאים לשלב, לשנות או להשלים את הדינים הנזכרים בסעיף קטן (1).

(3) מאידך גיסא, תחול האמנה

א. על חוקים ותקנות בדבר ענף חדש בתחום הביטחון הסוציאלי, רק אם הוסכם על כך בין המדינות המתקשרות;

ב. על חוקים ותקנות המרחיבים את ההסדרים הקיימים על סוגים חדשים של בני אדם, רק אם המדינה המתקשרת המשנה את דיניה לא הודיע למדינה המתקשרת האחרת על אי תחולת האמנה כך תוך 6 חודשים מיום פרסומם הרשמי של חוקים ותקנות אלה.

## סעיף 3

(1) באין הוראה אחרת, אמנה זו חלה על אזרחי המדינות המתקשרות, וכן על בני משפחותיהם ושאייריהם, במידה שזכויותיהם באות מכוחם של אזרחים אלה.

(2) אמנה זו חלה על פליטים, כמוגדר באמנה מיום 28.7.1951 ובפרוטוקול מיום 31.1.1967 בדבר מעמדם המשפטי של פליטים, וכן על חסרי נתינות כמוגדר באמנה בדבר המעמד המשפטי של חסרי הנתינות מיום 28.9.1954 הגרים בתחום אחת מן המדינות המתקשרות. האמנה תחול, באותו התנאי, גם על בני משפחותיהם ושאייריהם, במידה שזכויותיהם באות מכוחם של פליטים או חסרי נתינות אלה. סעיף קטן זה אינו גורע מדינים נוחים יותר של המדינות המתקשרות.

## סעיף 4

(1) באין הוראה אחרת באמנה זו, יהיו אזרחי המדינה המתקשרת האחת, וכן בני משפחותיהם ושאייריהם, במידה שזכויותיהם באות מכוחם של אזרחים אלה, שווים בזכויותיהם ובחובותיהם, על פי דיני המדינה המתקשרת האחרת, לאזרחי אותה מדינה מתקשרת, או לבני משפחותיהם ושאייריהם.

(2) עקרון השוויון על פי סעיף קטן (1) אינו חל על דיני הלוויה בדבר הביטוח שברשות של אזרחי הלוויה הגרים בחו"ל, בדבר ביטוח הקיצבאות של אזרחי הלוויה המועסקים מחוץ לתחומן של המדינות המתקשרות על ידי מעביד הלוויה והמקבלים ממנו את שכרם, וכן בדבר הקיצבאות שלא מן המניין והטבות סעד לטובת אזרחי הלוויה המתגוררים מחוץ להלוויה.

(3) בסטיה מעקרון השוויון על פי סעיף קטן (1), קיצבאות של ביטוח הקיצבאות ההלוויה ישולמו לזכאים ישראלים כל עוד הם גרים בתחום אחת מן המדינות המתקשרות.

## חלק 2 - הוראות לענין תחולת הדינים

### סעיף 5

באין הוראה אחרת בסעיפים 6 ו-7, תוסדר חובת הביטוח של בני אדם הנזכרים בסעיף 3 על פי דיני אותה מדינה מתקשרת שבתחומה הם מתגוררים או עוסקים בפעילות מפרנסת.

### סעיף 6

(1) עובדים של מפעל שמושבו בתחום המדינה המתקשרת האחת, הנשלחים, באורח זמני, לשם ביצוע עבודה, לתחום המדינה המתקשרת האחרת, יישארו בעשרים וארבעה החודשים הראשונים כפופים לדיניה של המדינה המתקשרת שבתחומה מושב המפעל. עלתה תקופת השליחות על פרק זמן זה, תוכל הכפיפות לדיניה של המדינה המתקשרת הראשונה להימשך, באופן יוצא מן הכלל, כדי תקופה שיקבעו הרשויות המוסמכות של שתי המדינות המתקשרות בהסכמה הדדית. הבקשה להארכה תוגש לפני תום פרק הזמן הנזכר.

(2) עובדי מפעל תובלה שמושבו בתחום אחת המדינות המתקשרות, והמועסקים בתחומי שתי המדינות המתקשרות, יהיו כפופים לדיניה של אותה מדינה מתקשרת שבתחומה נמצא המפעל, כאילו היו מועסקים בה.

(3) עובדי מפעל תעופה שמושבו בתחום אחת המדינות המתקשרות, הנשלחים לתחום המדינה המתקשרת האחרת, כפופים לדיני אותה מדינה מתקשרת שבתחומה מושב המפעל.

מקיים המפעל סעיף או נציגות קבועה בתחום המדינה המתקשרת האחרת, יהיו העובדים המועסקים שם כפופים לדיניה של אותה מדינה מתקשרת, אלא אם כן נשלחו לשם לזמן מוגבל בלבד. במקרה זה יודיע מפעל התעופה של המדינה המתקשרת האחת למבצע המוסמך של המדינה המתקשרת האחרת אילו בני אדם יישלחו לזמן מוגבל.

(4) עובדי שירות ציבורי הנשלחים על ידי המדינה המתקשרת האחת לתחום המדינה המתקשרת האחרת, כפופים לדיניה של המדינה המתקשרת השולחת.

(5) אזרחי הלווטיה וישראל המשתייכים לצוות של אונייה המפליגה בים והמניפה את דגלה של אחת מן המדינות המתקשרות, מבוטחים על פי דיניה של אותה מדינה מתקשרת.

(6) אמנה זו אינה גורעת מאותן הוראות שבאמנת וינה בדבר יחסים דיפלומטיים ואמנת וינה בדבר יחסים קונסולריים שענינן הדינים הנזכרים בסעיף 2, סעיף קטן (1).

(7) הסעיפים הקטנים (1) עד (4) יחולו ללא זיקה לאזרחות העובדים.

### סעיף 7

הרשויות המוסמכות של שתי המדינות המתקשרות יכולות, בהסכמה הדדית, לקבוע חריגים מהוראות סעיפים 5 ו-6.

## חלק 3 - הוראות מיוחדות

פרק ראשון : תחולתם של דיני הלווטיה.

### סעיף 8

(1) אזרחי ישראל הגרים בהלווטיה זכאים לשיקום מטעם ביטוח הנכות הלווטי, אם בסמוך לפני היווצרות הנכות אכן שילמו דמי ביטוח לביטוח הלווטי, במשך שנה תמימה לפחות.

(2) נשים נשואות ואלמנות, שאינן מקיימות פעילות מפרנסת, וכן קטינים, אזרחי ישראל, זכאים לשיקום מטעם ביטוח הנכות הלווטי כל עוד מושבם בהלווטיה, אם בסמוך לפני

היווצרות הנכות גרו בהלווטיה באורח רצוף שנה אחת לפחות. נוסף לכך זכאים קטינים לשיקום כאמור אם מושבם בהלווטיה, ונולדו שם כנכים או גרו בה באורח רצוף מאז לידתם.

(3) אזרחי ישראל הגרים בהלווטיה והעוזבים את הלווטיה לתקופה שאינה עולה על חודשיים, לא יראו אותם כמפסיקים את תקופת מגוריהם בהלווטיה לפי סעיף קטן (2).

## סעיף 9

(1) אזרחי ישראל ושאיריהם זכאים, באותם התנאים כמו אזרחי הלווטיה, ושאיריהם, לקיצבאות מן המניין ולפיצויים לחסרי-ישע של ביטוח הקיצבאות ההלווטי; סעיף קטן זה אינו גורע מן האמור בסעיפים הקטנים (2) עד (5).

(2) אזרחי ישראל הנאלצים להפסיק את עיסוקם או פעילותם בהלווטיה עקב תאונה או מחלה, ייחשבו כמבוטחים לצורך ביסוס תביעה לגימלאות מביטוח זקנה, שאירים ונכות, ויחויבו בדמי ביטוח כמי שאינם מקיימים פעילות מפרנסת, כל עוד הם נהנים משיקום מטעם ביטוח הנכות ההלווטי או נמצאים בהלווטיה.

(3) קיצבאות מן המניין למבוטחים בעלי נכות של פחות מ-50%, וכן פיצויים לחסרי-ישע של ביטוח הקיצבאות ההלווטי, יינתנו לאזרחי ישראל כל עוד מושבם בהלווטיה. אזרחי ישראל המתגורר מחוץ להלווטיה והמקבל שם מחצית קיצבה מן המניין של ביטוח הנכות ההלווטי, ימשיך לקבל קיצבה זו ללא שינוי גם אם תעלה דרגת נכותו.

(4) אזרחי ישראל או שאירו, שאינם מתגוררים בהלווטיה, הזכאים לקיצבה חלקית מן המניין של ביטוח הקיצבאות ההלווטי שאינה עולה על 10% מהקיצבה המלאה מן המניין המתאימה לכך, ישולם להם, במקום הקיצבה החלקית, תשלום חד-פעמי בשיעור ערכה המהוון של הקיצבה המגיעה על פי דיני הלווטיה בעת קרות המקרה המזכה. עזבו אזרחי ישראלי או שאירו מקבלי קיצבה חלקית כאמור את הלווטיה באורח סופי, יינתן גם להם תשלום חד-פעמי מתאים בשיעור ערכה המהוון של קיצבה זאת בעת היציאה מהלווטיה.

עלתה הקיצבה החלקית מן המניין על 10%, אולם לא עלתה על 20% מהקיצבה המלאה מן המניין המתאימה לכך, זכאים אזרחי ישראלי או שאירו שאינם מתגוררים בהלווטיה, או שעזבו באורח סופי, לבחור בין תשלום הקיצבה לבין תשלום חד פעמי. הבחירה תיעשה תוך כדי תהליך קביעת הגימלה, במקרה שהזכאי גר מחוץ להלווטיה, ועם עזיבת הארץ, במקרה שקיבל כבר קיצבה בהלווטיה.

(5) לאחר ששולם התשלום החד פעמי על ידי הביטוח ההלווטי, לא תהיה עוד לזכאי או לשאירו זכות לתבוע ממנו תביעות כלשהן על פי דמי הביטוח ששולמו עד אז.

פרק שני : תחולתם של דיני ישראל.

## סעיף 10

(1) אזרחי הלווטיה הגרים בישראל זכאים לגימלאות ביטוח הנכות הישראלי אם בסמוך לפני היווצרות הנכות שילמו דמי ביטוח לביטוח הישראלי, באורח רצוף במשך שנה תמימה לפחות.

(2) נשים נשואות שאינן מקיימות פעילות מפרנסת, אלמנות הזכאיות לקיצבאות אלמנות של הביטוח הישראלי ואינן מבוטחות בביטוח נכות ישראלי וכן קטינים, אזרחי הלווטיה, זכאים לשיקום ולשירותים לתלויים במסגרת ביטוח הנכות הישראלי, ולגימלאות על פי פרק ג' 1 לחוק הביטוח הלאומי הישראלי, כל עוד מושבם בישראל, אם בסמוך לפני היווצרות הנכות גרו בישראל באורח רצוף שנה אחת לפחות. נוסף לכך זכאים קטינים לגימלה אם מושבם בישראל, ונולדו שם כנכים או גרו בה באורח רצוף מאז לידתם.

(3) אזרחי הלווטיה הגרים בישראל והעוזבים את ישראל לתקופה שאינה עולה על חודשיים, לא יראו אותם כמפסיקים את תקופת מגוריהם בישראל לפי סעיפים קטנים (1) ו-(2).

## סעיף 11

- (1) לענין רכישת הזכאות לגימלאות של ביטוח הקיצבאות הישראלי, יש להתחשב, במידת הצורך, בתקופות הביטוח ההלווטיות, ככל שאינן חופפות תקופות ביטוח ישראליות, ובתנאי שתקופות הביטוח הישראליות מסתכמות לפחות בשנה תמימה ורצופה.
- (2) שיעור הקיצבה ייקבע בהתאם ליחס שבין תקופות הביטוח שאותן צבר הזכאי לגימלה בישראל לבין תקופת הביטוח המזכה לגימלה בישראל.
- (3) בני האדם המוזכרים בסעיף 3, הזכאים לגימלאות בכסף מביטוח הקיצבאות הישראלי, יקבלו גימלאות אלה כל עוד הם גרים בתחום אחת מן המדינות המתקשרות.
- (4) אזרח הלווטי המתגורר מחוץ לישראל והמקבל שם קיצבה בשל נכות חלקית מביטוח הנכות הישראלי, ימשיך לקבל קיצבה זו ללא שינוי גם אם תעלה דרגת נכותו.

## חלק 4 - הוראות שונות

## סעיף 12

### הרשויות המוסמכות

- א. יקבעו, מתוך הסכמה ביניהן, את הוראות הביצוע הדרושות להפעלת אמנה זו ;
- ב. יודיעו זו לזו על שינויים בדיניהן ;
- ג. יציינו לשכות קשר כדי להקל על התקשורת בין מבצעייהן של שתי המדינות המתקשרות ;
- ד. רשאיות לקבוע, בהסכמה הדדית, הוראות בדבר מסירת כתבי בית דין.

## סעיף 13

- (1) המבצעים, הרשויות ובתי המשפט של המדינות המתקשרות יסייעו אלה לאלה בביצוע האמנה, כאילו החילו את דיניהם הם ; העזרה, למעט בדיקות רפואיות תינתן ללא תשלום.
- (2) לשם קביעת דרגת הנכות, רשאים המבצעים של כל אחת מן המדינות המתקשרות להיעזר במידע ובקביעות רפואיות שהמציאו מבצעייה של המדינה המתקשרת האחרת. עם זאת נשמרת למבצעים הזכות לבדוק את המבוטח על ידי רופא שבחרו בו.

## סעיף 14

- (1) פטור והנחה שנקבעו בדיניה של אחת מן המדינות המתקשרות לגבי אגרת בולים ומיסים על כתבים ומסמכים שיש להמציאם על פי אותם דינים, יחולו גם על כתבים ומסמכים מתאימים שיש להמציאם על פי דיניה של המדינה המתקשרת האחרת.
- (2) הרשויות המוסמכות והמבצעים של המדינות המתקשרות מוותרים על הצורך באימות דיפלומטי או קונסולרי של כתבים ומסמכים שיש להגישם לשם הפעלת אמנה זו.

## סעיף 15

- (1) המבצעים, הרשויות ובתי המשפט של אחת מן המדינות המתקשרות לא ידחו עתירות וכתבים אחרים בגלל שפתם, אם נערכו בשפה רשמית של המדינה המתקשרת האחרת, או בשפה האנגלית.
- (2) בהפעלת אמנה זו יכולים המבצעים, הרשויות ובתי המשפט של המדינות המתקשרות לקיים מגע אלה עם אלה, ועם בני האדם הנוגעים בדבר או נציגיהם - במישרין או באמצעות לשכות הקשר - באחת השפות הרשמיות או בשפה האנגלית.

## סעיף 16

בקשות, הצהרות וערעורים שעל פי דיני אחת המדינות המתקשרות יש להגישם תוך מועד מסויים לרשות מינהלית, לערכאה שיפוטית או למבצע ביטוח סוציאלי של אותה מדינה מתקשרת, ייחשבו כמוגשים במועד, אם הוגשו תוך אותו מועד לרשות מקבילה, לערכאה שיפוטית מקבילה או למבצע של המדינה המתקשרת האחרת. במקרים כאלה יציין המקבל את תאריך הקבלה על גבי הכתב המוגש, ויעבירו, במישרין או באמצעות לשכת הקשר, אל הגוף המוסמך של המדינה המתקשרת הראשונה.

## סעיף 17

(1) המבצעים החייבים לשלם גימלאות על פי אמנה זו, ייצאו ידי חובתם באמצעות תשלום במטבעם הלאומי.

(2) התקינה אחת מן המדינות המתקשרות הוראות לשם הגבלת פעולות במטבע זר, ינקטו המדינות המתקשרות מיד אמצעים כדי להבטיח את העברת התשלומים המתחייבים משני הצדדים על פי הוראות אמנה זו.

(3) לאזרחי הלווטיה הגרים בישראל תהיה זכות בלתי מוגבלת לביטוח שברשות על פי דיני הלווטיה, ובמיוחד הזכות להעביר דמי ביטוח למוסד לביטוח והזכות לקבל קיצבאות המגיעות להם.

## סעיף 18

(1) נתן המבצע של אחת מן המדינות המתקשרות גימלאות שלא כדין, ניתן לנכות את הסכום ששולם שלא כדין, לזכות המבצע, מגימלה מקבילה שעל פי דיני המדינה המתקשרת האחרת.

(2) שילם המבצע של אחת מן המדינות המתקשרות מקדמה על חשבון תביעה לגימלה שעל פי דיני המדינה המתקשרת האחרת, ינוכה הסכום ששולם מסכום הגימלה, לזכות המבצע הנזכר.

(3) זכאי אדם, לי דיני אחת מן המדינות המתקשרות, לגימלה בכסף לגבי פרק זמן שלגביו הוענקו לו או לבני משפחתו גימלאות ממוסד סעד או מוסד אחר של המדינה המתקשרת האחרת, תיזקף גימלה זו לזכות המוסד הזכאי לשיפוי, על פי דרישתו, בהתאם לדינים הקיימים במדינה המתקשרת הראשונה כאילו מושבו של מוסד זה בתחום אותה מדינה.

## סעיף 19

(1) זכאי אדם לגימלאות בשל נזק לפי דיני אחת מן המדינות המתקשרות, והוא זכאי לפיצויים מצד שלישי בשל אותו נזק, תכיר המדינה המתקשרת האחרת בהעברת זכות התביעה לפיצויים לידי המבצע של המדינה הראשונה, לפי הדינים החלים עליו.

(2) נתונות הזכויות לשיפוי בשל גימלאות מאותו סוג, שעילתן באותו מקרה נזק, הן בידי מבצע של המדינה המתקשרת האחת והן בידי מבצע של המדינה המתקשרת האחרת, יכול הצד השלישי לצאת ידי התביעות בעברו לידי שני המבצעים באמצעות תשלום לאחד מהם. המבצעים חייבים לחלק ביניהם את התשלום לפי יחס הגימלאות שכל אחד מהם חייב בהן.

## סעיף 20

(1) הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יסדירו בהסכמה הדדית קשיים שיתעוררו בביצועה של אמנה זו.

(2) אם אין למצוא פתרון בדרך זו, יובא הסכסוך לפני בית דין לבוררות, שיפסוק בו על פי משמעותה ורוחה של האמנה. המדינות המתקשרות יקבעו, בהסכמה הדדית את הרכבו וסדרי דינו של בית הדין לבוררות.

## חלק 5 - הוראות מעבר וסיום

### סעיף 21

- (1) אמנה זו תחול גם עם מקרים מזכים שקרו לפני כניסתה לתוקפה.
- (2) אין לתבוע גימלאות על פי אמנה זו לגבי תקופות שלפני כניסתה לתוקפה.
- (3) בקביעת-זכות לגימלה על פי אמנה זו יובאו בחשבון גם תקופות ביטוח שנצברו לפני כניסתה לתוקפה.

- (4) אמנה זו לא תחול על תביעות שהוסדרו באמצעות תשלום חד-פעמי או החזר דמי הביטוח.
- (5) אזרחי ישראל שמקום מושבם בישראל, ואשר לפני כניסת אמנה זו לתוקפה הגיעו לגיל הקיצבה לפני דיני הלוויה, ותביעתם לקיצבת זקנה הלווית נובעת לראשונה מאמנה זו, זכאים לבחור בין קיצבת הזקנה לבין תשלום חד-פעמי בשיעור ערכה המהוון של הקיצבה בשעת כניסת אמנה זו לתוקפה.

### סעיף 22

הוחזרו לאזרחי ישראל דמי ביטוח ששולמו לביטוח הזקנה והשאירים ההלווטי, לא ניתן לשוב ולהעבירם אליו. לא ניתן עוד לתבוע על פי דמי ביטוח אלה כל זכויות מביטוח הקיצבאות ההלווטי.

### סעיף 23

- (1) החלטות קודמות של מוסדות מינהל או בתי משפט, אין בהן כדי למנוע את הפעלתה של אמנה זו.
- (2) תביעות של בני אדם שקיצבאותיהם נקבעו לפני כניסת אמנה זו לתוקפה ייקבעו מחדש, על פי בקשה, בהתאם לאמנה זו.
- קביעה מחדש תיתכן גם ביזמת מוסדות הביטוח עצמם. אם, לפי קביעה מחדש, אין לשלם קיצבה כלל, או שהקיצבה שמגיעה פחותה מזו ששולמה לאחרונה לגבי התקופה שקדמה לכניסת אמנה זו לתוקפה, תשולם הקיצבה גם להבא בשיעור שהיה נהוג עד כה.

### סעיף 24

תקופות ההתיישנות או השיהוי על פי דיני המדינות המתקשרות יתחילו, לגבי כל התביעות שעל פי אמנה זו, לכל המוקדם, עם כניסתה לתוקפה. בכל מקרה, לא תפחת תקופת ההתיישנות או השיהוי משנתיים מיום כניסת האמנה לתוקפה; אין בהוראה זו כדי לגרוע מהוראות נוחות יותר שבדיני המדינות המתקשרות.

### סעיף 25

- (1) אמנה זו טעונה אישרור; מסמכי האשרור יוחלפו בהקדם האפשרי בברן.
- (2) האמנה תיכנס לתוקפה בראשון לחודש השני שלאחר החלפת מסמכי האשרור.

### סעיף 26

- (1) תוקפה של אמנה זו הוא לזמן מוגבל. כל אחת מן המדינות המתקשרות רשאית לבטלה בהודעה בכתב, ובדרך הדיפלומטית, שנה מראש לפחות.

(2) ניתנה הודעה על ביטול אמנה זו, יוסדרו, בהסכמה הדדית, הזכויות המוקנות והראויות שרכש אדם על פי הוראותיה.

ולראיה חתמו מיופי הכוח של המדינות המתקשרות על אמנה זו והטביעו בה את חותמותיהם.

נעשה בשני עותקים בשפה העברית ובשפה הגרמנית שני הנוסחים מחייבים במידה שווה.

ברן, ביום יט באדר ב' התשמ"ד

שהוא 23 במרס 1984

בשם המועצה הפדרלית ההלווטית

(-)

אדלריך שולר

ירושלים, ביום יט באדר ב' התשמ"ד

שהוא 23 במארס 1984

בשם ממשלת ישראל

(-)

דניאל עזריאל